

జైరం మందకొడిగా వుంది. చలికాలం దగ్గరపడుతున్న లక్షణాలు బాగానే కనపడుతున్నాయి. కొంచెం దూరంలో వున్న మైదానంలోని చెట్ల మీదనుంచి చిట్టగాలి దూసుకుని వస్తున్నది.

ఎవరో వచ్చారు.

బడ్డి కొట్టుముందు నిల్చున్న సామ్రాజ్యం కళ్ళు తుడుచుకుంటూ ఆ మనిషిని చూసింది. ఇంకా కప్పటి పాఠాలు బావిలో నీటి పూటలా తన్నుకొస్తూ చూపుకు అద్దపడుతూనే వున్నాయి.

మరింత పరీక్షగా చూస్తే ఆ వచ్చిన మనిషి

దాకం

పల్లెటూరు రచన

గౌరవ

మనుషులు ప్లేట్లలో ఏవో తింటూ కనిపించారు. నంచార అలాహార బండి దగ్గర మనుషులు గారెలు తినటంలో మునిగిపోయి మౌన ప్రశం పాటిస్తున్నారు.

గారెల బండి వాడికి బేరం బాగానే వుందను కుంది సామ్రాజ్యం.

నల్లగా దిమ్మిసా దుక్కలా వున్న బండివాడి పెళ్ళాం తిన్నవాళ్ళ దగ్గర నవ్వుతూ డబ్బులు వసూలు చేసుకుంటున్నది.

మూడు కుక్కలు బండి వక్కన కిందపడిన ఆకుల కోసం కొట్లాడుకుంటున్నాయి.

"ఏమయ్యోయ్... ఏదీ అన్నదే నిద్దరా?"

ఆ మాటతో తల తిప్పి చూసింది సామ్రాజ్యం.

నెక్కరు, బవీనుతో తలకు గుడ్డ చుట్టుకున్న మనిషి బడ్డి కొట్టు వక్కనే కుంటి చెక్క కుర్చీలో కూర్చుని నిద్రపోతున్నట్టున్న సామ్రాజ్యం మొగుడు వీరస్వామితో అంటున్నాడు.

"ఏం గానాల?" అడిగింది ఆమె.

వాడిపేరు నరసింహం. అక్కడికి దగ్గరలో వున్న పత్తి మిల్లులో కూలీగా పనిచేస్తున్నాడు.

"నుట్టులున్నాయా?"

"ఓ..."

"ఒకటియ్యి"

సామ్రాజ్యం ఇచ్చిన చుట్టను అందుకుంటూ "ఏం... యేదైనట్టు కల్లట్టా వాసిపోయినాయో? ఏవయ్యందేంటి?" అన్నాడు.

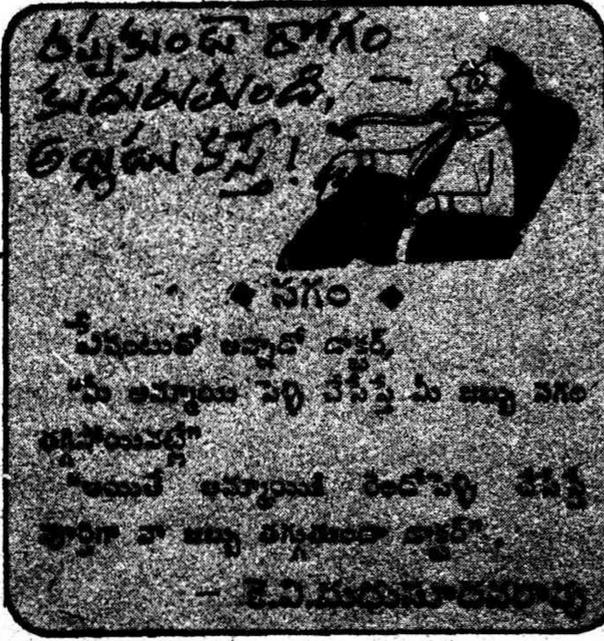
"డబ్బులియ్యి" అన్నది సామ్రాజ్యం.

తక్కులన్నూ "తెలిసిందిలే. వాగేంద్రం యాడుండో తెలిదనేగా ఏ దిగులంతా" అన్నాడు. మళ్ళీ తనే.

మనసులో ముల్లు మరింత రోతుగా దిగబడిన సామ్రాజ్యం సామ్రాజ్యానికి.

"ఏ అనిటి మావ, ఆ లేసినోయిన కూతురూ నిన్ను నంపుకు తింటున్నారు" అన్నాడు సింహా దళం చుట్టను పట్టుకుని.

"ఎల్ల... ఎల్లెల్ల" వూడుకుపోయిన గొంతుతో

అన్నది సామ్రాజ్యం నవ్వున్న యేడువును దిగ మింగుకుంటూ. వాడి మాటలు విజటం ఇస్తం లేనట్టు.

"తర్వాత నిద్దరోడువుగాని నవ్వున్నా పెన్నమానా. అత్తను యాడనాద్దని" అంటూ వెళ్ళిపోయాడు సింహాచలం.

గుడ్డమీద పడిన నివ్వరన్న చేసిన రంధ్రం క్షణ క్షణానికి వెడల్పయినట్టు సామ్రాజ్యం గుండెలో గాయం ఒక్కసారిగా బాగా పెద్దదయిపోయింది. ఇక తట్టుకోలేక కొట్టోనే కూలబడి చిన్నగా యేడ్చింది. తన బతుకును తల్చుకున్న కొద్దీ ఆమె మనసు మరింత బాధతో ఎలవిల్లాడింది.

తనకెందుకీ శిక్ష? అనుకుంది.

పెరుగుతున్న నయనుతోపాటు సామ్రాజ్యం కూడా నయముకు తగ్గ కలలు కన్నది. ఆమె కలలతో, వూహలతో, కోరికలతో సంబంధం లేకుండానే మిల్లులో ముతా కూలీగా పనిచేసే ఆమె తండ్రి తనంత ఉద్యోగస్తుడినే సామ్రాజ్యానికి కట్టబట్టి చేతులు దులుపుకున్నాడు.

సామ్రాజ్యం మొగుడెంతటి మగాడు? నచ్చిన డబ్బులన్నింటినీ తాగుడికి, పేకాటకీ తప్ప పెళ్ళానికి పైసా కూడా ఇచ్చి పెట్టనని ఒట్టు పెట్టుకున్న

నిజాయితీపరుడు. సామ్రాజ్యం పెళ్ళయిన వాలుగే భక్తు ఆ తాగుడుతోనే చచ్చేవరకూ ఆ మాటమీదే వున్నాడు. సోతూ సామ్రాజ్యం కడువున వాగేం ద్రాన్ని వేసి తనూ మగాడివేవని రోకానికి చాటి మరిపోయాడు.

ఆ రోజు మొగుడు పోయినందుకు సామ్రాజ్యం ఏడవలేదు. అయిదోతనం పోయినందుకు గుండె లవిపేలా యేడ్చింది. తర్వాత భూమ్మీద పడిన వాగేంద్రం బోసి నవ్వును చూసి తనూ మళ్ళీ నవ్వడం వేర్చుకున్నది.

తండ్రి చావటానికి ఆర్జెల్లు ముందు ఇద్దరు పెళ్ళాలు పోయిన వీరస్వామిని పెళ్ళికోడుకంటూ తీసుకువచ్చి సామ్రాజ్యం ముందు కూర్చోపెట్టాడు. ఆ పెళ్ళి కోడుకు ఫలానా వూళ్ళో ట్రంకు రోడ్డుకు వక్కన వున్న బడ్డి కొట్టుకు యజమానని చెప్పాడు. సామ్రాజ్యం అద్భుతం యేమిటంటే వీరస్వామికి పిల్లలు లేరు. ఆపైన వాలుగు రోజు లకే సామ్రాజ్యం, వీరస్వామి పెళ్ళామయ్యింది.

కొన్నేళ్ళకు వీరస్వామికి పక్షవాతం వచ్చింది. ఎన్ని మందులు వాడినా తగ్గలేదు. ఎదిగిన వాగేంద్రం, కాలూ చెయ్యూ పడిపోయిన మొగుడూ సామ్రాజ్యం గుండెలమీద కుంపటిలా తయారయ్యారు.

"అనిటోడివల్ల ఏంటి సుకం? ఏ మొగుడికి ఏ మందో మాకో పెట్టరాదూ?" అని కొంత మంది సామ్రాజ్యానికి నలహో యిచ్చారు.

కానీ ఆ పని చెయ్యటానికి సామ్రాజ్యం మన సంగీకరించలేదు. ఒకసారి అయిదోతనం పోగొట్టు కుంది. తిరిగి వీరస్వామివల్ల వాటిని పొందింది. తన మదుట కుంకుముకు కారకుడయిన మొగుడ్ని పోగొట్టుకుంటుందా?

ఎవరో ఒకర్ని చూసి వాగేంద్రం పెళ్ళి చెయ్యాలని సామ్రాజ్యం అనుకుంటున్నప్పుడే ఆమె గుండెల మీద గట్టి దెబ్బనే కొట్టి వాగేంద్రం పంజాబు హోటలు దగ్గర అవ్వడన్నడు అగీ లారీ ద్రయినరీతో లేచిపోయింది. ఆ రోజు సామ్రాజ్యం కుమిలిపో

● సామ్రాజ్య మానవునికి మాటలు మాత్రమే వినిపించే చోట కవికి పాటలు వినిపిస్తాయి. సామ్రాజ్య మానవునికి కాలి బాటలు మాత్రమే కనిపించే చోట కవికి పూలతోలట కనిపిస్తాయి. కవి దృష్టి దివ్య దృష్టి!

● జీవితంలోని మెరక పల్లాలనూ, తీసి చేదు పలుకు విడంపి అర్థం చేసుకున్న వ్యక్తికి జీవితంలోని బాధలు బాధలుగా తట్టువు. ప్రతి బాధా ఒక బోధ మాత్రమే అవుతుంది.

● మానవుని ఆత్మకు మనసు ప్రతిబింబం. మనసుకు ముఖాకృతి ప్రతిబింబం. అందుకనే సామ్రాజ్యంగా ముఖంగా మాడగానే అంత ర్మాత లేఖం తెలిసిపోతుంది.

చదం అభ్యాసమైతే అది నశించదు కనుక దుఃఖం అనేది వుండదు.

(శ్రీ సంజీవదేవ్ లేఖం నుంచి)
 పేకరణ: 'వైహనుధ'
 పుష్పరాజ్, ఏలూరు

24-3-95 ఆంధ్రజ్యోతి నంది వారపత్రిక

సామ్రాజ్యానికి బాగా తెలిసినవాడే.

"బీడి కట్టిస్తూ" అన్నాడు.

డబ్బులు తీసుకుని బీడికట్టించింది సామ్రాజ్యం. ఆ మనిషి వెళ్ళిపోకుండా కట్టలోనించి ఓ బీడి తీసి వెలిగించుకుని పొగను సామ్రాజ్యం మీదుగా బడ్డికొట్టులోకి వదిలి వెళ్ళిపోయాడు.

దీపాలు ఇంకా వెలగలేదు.

ఎందుకనో ఆ రోజు అన్నదే మనక చీకట్లు కమ్ము కొస్తున్నాయి. సాయంత్రం ఆరుగంటలు కావటానికి ఇంకా సమయం వుంది.

కొంచెం దూరంలో వున్న ట్రంకు రోడ్డుమీద భారీ లోడుతో రెండు లారీలు వెళ్ళిపోయాయి వేగంగా.

సామ్రాజ్యం బడ్డికొట్టు ఆ ట్రంకురోడ్డుకు చాలా తక్కువ దూరంలోనే వుంది. ఆ ప్రాంతంలోని పాకలో మనుషులకు సామ్రాజ్యం బడ్డికొట్టు ఒక సూపర్ బజార్ లాంటిది. ఆ చిన్న కొట్లోనే వాళ్ళకి అవసరమైన సరుకులన్నింటినీ అమ్ముతుంది ఆమె. అయితే ఆ బడ్డి కొట్టుకు ఓనరయిన సామ్రాజ్యం అంటే వాళ్ళవారికి గౌరవం గానీ, అభిమానంగానీ లేవు. మగాళ్ళందరికీ సామ్రాజ్యం ఆడతనం మీద ఆశ, ఆడవాళ్ళందరికీ సామ్రాజ్యం అరుపు పెట్టిన తనం మీద కోపం మాత్రమే వున్నాయి.

"పావలా సంతపండు"

ఉలిక్కిపడింది సామ్రాజ్యం. ఏమిటో కళ్ళు తుడుచుకుంది. ఆ వచ్చిన పిల్ల దూరంగా మైదానం వక్కనవుండే పాకలోదే.

"పావలాకు రాదు" చిన్నగా అన్నది సామ్రాజ్యం.

"నూ యమ్మ పావలాయో ఇచ్చింది"

ఏమనుకుందో ఏమో "నర్ల ఇమ్మ" అని పావలా తీసుకుని చింతపండు సుద్దను ఆ పిల్ల చేతిలో పెట్టింది.

"చెనగ పాస్త పెట్టనా?" చెయ్యి జాపింది ఆ పిల్ల.

"పోవే... పో..." కసురుకుంది సామ్రాజ్యం.

పాకలవైపు వరుగుదీసింది ఆ పిల్ల.

• బెటర్ వాయిస్ •

భార్య: అదేంటండీ! మనమ్మాయికి ఆ కళ్ళ డాక్టర్ బావున్నాడు కదా! మరి ఆ పళ్ళ డాక్టర్ని సెలెక్ట్ చేశారేమిటి?

భర్త: ఓసి పిచ్చిమొద్దూ, మనిషికి కళ్ళు రెండే వుంటాయి. పళ్ళు 32 వుంటాయి. కనుక పళ్ళ డాక్టర్ కే సులెక్కువ.

— దివ్యల రోహిణి

చీకటి సామ్రాజ్యం మనసులోని భయంలాగే నెమ్మదిగా అంతటా పరుచుకుంటున్నది. క్రమంగా దీపాలు వెలుగుతున్నాయి.

ట్రంకురోడ్డు పక్కనే వున్న పంజాబువాడి నులక మంచాల హోటల్ నందది మొదలయ్యింది. కత్తెర పాకలో వున్ననులక మంచాలన్నింటినీ బయటకు తెచ్చి హాలుస్తున్నాడు ఓ మధ్య వయస్కుడైన పిక్కు.

బేరం ఇంకా మందకొడిగానే వుంది.

'ఇట్టా వుంటే కావచ్చిన డబ్బులు ఎవ్వడు పోగయ్యెను?' సామ్రాజ్యం మనసును దిగులు చుట్టుకుంది

అలోచిస్తున్న కొద్దీ ఆమె కళ్ళునీళ్ళతో నిండిపోయాయి. ఎక్కువగా తుడుచుకోవడంతో కళ్ళు ముక్కు మంటవుడుతున్నాయి. దుఃఖంతో, ఆవేదనతో గుండె బరువెక్కింది.

నిట్టూర్చింది ఆమె భారంగా

నిలబడే ఓపికలేక బడ్డికొట్టో బెల్లం చేటను పక్కకు జరిపి ముడుచుకుని కూర్చుంది. కూర్చున్న తరువాతగానీ గమనించలేదు సామ్రాజ్యం కొట్లో చీకటిగా వుందని.

మళ్ళీ లేచి మనకబారిన లాంతరును వెలిగించి నల్లగా తువ్వపట్టిన ఆవాల డబ్బా మీద పెట్టింది. లాంతరు వెలుతురో బడ్డికొట్టు ముందు వేళ్ళు

డదీసిన వక్కపాడి పాట్లాలు, మసాలా దినుసుల పాట్లాలు తోరణాలా వున్నాయి.

దీపం వెలిగించిన తరువాత సామ్రాజ్యం బడ్డి కొట్టుకు కొంచెం బేరం పెరిగింది. ఒక్కసారి నలుగురు మనుషులు చేతిలో నంచీలు పట్టుకుని వచ్చారు.

గుండెను తొలిచి వేస్తున్న బాధను, భయాన్ని కొంచెం పక్కకు జరిపి బేరంలో లీనమయ్యింది.

"ఏం దీ ఈసామి కూసునే నిద్దరోతున్నాడు?"

అడిగాడు ఆ వచ్చిన నలుగురో ఓ మనిషి సామ్రాజ్యాన్ని ఆమె మొగుడి గురించి.

ఆ మాటను సామ్రాజ్యం పట్టించుకోలేదు. దీక్షగా త్రాసులో పవ్వలను జూకం చేస్తోంది.

వచ్చిన బేరగాళ్ళు ఏదో మాట్లాడుకుంటున్నారు.

ట్రంకురోడ్డు మీద నందది బాగా పెరిగింది. ఎక్కడినించో గారెలూ, బజ్జీలూ వండే నాలుగు చక్రాల బండి వచ్చి సామ్రాజ్యం బడ్డికొట్టుకు కొంచెం దూరంలో ఆగివుంది. ఆ బండిలో నూనె కళాయి కిందినించి కొరివి దయ్యాలా మంటలు వృత్యం చేస్తూ పైకి లేస్తున్నాయి. యమలోకంలో పావులను నూనె కళాయిలో వేసి కింద మంట పెట్టే యమభటుడిలా, గారెలను వేయించటంలో నిమగ్నమయి వున్నాడు సంచార గారెల బండివాడు.

అపటికే గారెలను తింటానికి బండి చుట్టూ నిలబడి నూనెలో పడి గిలగిలా కొట్టుకుంటున్నట్టు మోత పెడుతున్న గారెలను ఆశగా, అననానంగా చూస్తున్నారు కొనుగోలు దారులు.

పక్కనే వున్న సోదాబండి వాడు గారెలు తిన్నాక సోదాల కోసం వచ్చే మనుషుల కోసం ఎదురు చూస్తున్నాడు.

సామ్రాజ్యం కొట్టుకు వచ్చిన నలుగురూ వెళ్ళిపోయారు.

బేరం మళ్ళీ ఆగిపోయింది.

మళ్ళీ సామ్రాజ్యాన్ని దిగులు గట్టిగా చుట్టుకుపోయింది.

డబ్బులు ఎంతున్నాయి? సరిపోతాయా?

ఏడుస్తూనే గల్లా పెట్టి సారుగులాగింది.

ఆవాల డబ్బా మీదనించి లాంతరును తీసి గల్లా దగ్గరగా పెట్టి లోపలవున్న డబ్బులను లెక్క పెట్టింది. పొట్టు చిల్లరతో కలిపి రెండొందలు కూడా లేవు. వాటివైపే చూస్తూ అట్లాగే వుండిపోయింది కొంచెం సేపు.

చాలవు. ఇంకో రెండొందలయినా కావాలి. లేక పోతే పని జరగదు. పొద్దు పోతున్నకొద్దీ రెండొందల బేరం వుంటుందా?

నీరసంగా గల్లా సారుగుమూసి లాంతరును ఆవాల డబ్బా మీద పెట్టింది.

ఎదురుగా చూస్తే పంజాబు హోటలు ముందు అగిన రెండు లారీలు అందులోనించి దిగిన

24-3-95 ఆంధ్రజ్యోతి సచిత్ర వారపత్రిక

అలాగే...!

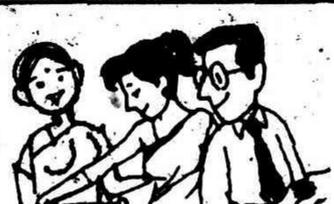
మీకు పాటలాచ్చా?"

అడిగాడు గోవిందం పెళ్ళి చూపుల్లో

"అబ్బే రావండి ఏవో బాత్ రూం సాంగ్స్ తప్ప"

"ఓహో అయితే.. అలాగే వినిపించండి!"

— భూక్య గోపినాయక్

సంతోషం

"ఏమిటండీ, ఇవ్వాళ ఇంత సంతోషంగా వున్నారు! లేచిపోయిన మీ అమ్మాయి దొరికిందా?" అడిగింది అచ్చవూర్లమ్మ!

"కాదు... రాతి మా వక్కవాళ్ళ ఇంట్లో దొంగలు వడ్డారు" సంతోషంగా చెప్పింది ఆనందమ్మ.

— పి. కృష్ణమూర్తి, కొత్తగూడెం

యింది. వీరాస్వామి పెళ్ళాన్ని ఓదార్చాడు. ఇప్పటికీ నాగేంద్రం ఆచూకీ తెలియలేదు.

తన కూతురు ఇవ్వడెక్కడుంది?

ఏడుస్తోంది సామ్రాజ్యం.

ఎవరో ఒకామె వంటనిండా పమిటను చుట్టుకుని చేతిలో తాడు కట్టిన సీసాతో వచ్చింది.

"రూపాయి కొబ్బరిమానె పాయిస్" అన్నది సీసా అందిస్తూ.

కళ్ళు తుడుచుకుని సీసా అందుకుంది.

"ఏదమ్మా దుప్పటన్నా కస్తలేదు ఆయనట్టా నిద్దరోతుంటే, సలిగాలితోడంలా" అన్నదామె.

"దుప్పట్లేదు. సీసా ఇంద"

డబ్బులిచ్చి వీరాస్వామిని చూస్తూ "కూకునే నిద్దరోతున్నాడే మారాజు" అనుకుంటూ వెళ్ళిపోయింది.

గారెల బండి దగ్గర జనం బాగానే వలచబడ్డారు. చలిగాలి పెరుగుతున్నకొద్దీ జనం గారెలు పొట్లాలు కట్టించుకుని ఇళ్ళకు వరుగు తీస్తున్నారు. గారెల బండివాడు పొద్దుపోతోందని కొడుకు రాగానే వాడితో పెళ్ళాన్ని ఇంటికి పంపించి వేశాడు.

కళాయిలో నూనె నిశ్చలంగా వుంది. పాయిస్ ఎవ్వడో ఆరిపోయింది. బొచ్చెలో గారెలు తక్కువ గానే వున్నాయి. ఆ కసిని

అమ్ముడవులే వాడు బండి వెట్టుకుంటూ వెళ్ళిపోతాడు.

వాడికి బేరం మందకొడిగానే వుంది.

సామ్రాజ్యం కొట్లో గూడా బేరం లేదు.

లాంతరు వెలుతురు కుర్చీలో కూర్చున్న వీరాస్వామి మీదగా రోడ్డు మీదకు వడుతోంది.

చలిలో వణికిపోతున్నవాడిలా కుర్చీలో కూర్చున్నాడు వీరాస్వామి. ముడుచుకుని.

పోదా బండివాడు అంతకుముందే వెళ్ళిపోయాడు. గారెల బండివాడు అమ్మకం డబ్బులు లెక్కవేసుకుంటున్నాడు. అలా లెక్కవేస్తున్నవాడల్లా ఒక్కసారిగా అగిపోయి సామ్రాజ్యం కొట్టువేసు చూశాడు.

వీరాస్వామి కుర్చీమీదకు వంగి నవ్వుగా ఏడుస్తోంది సామ్రాజ్యం. ఏడుస్తున్నప్పుడు ఆమెవీపు ఎగిరెగిరి వడుతోంది.

డబ్బులు జేబులో పెట్టుకొని సామ్రాజ్యం దగ్గరకు వచ్చాడు.

"సామ్రాజ్యం, సామ్రాజ్యం" పిల్చాడు, ఆమె తలెత్తింది. సామ్రాజ్యం మొహమెంతో వాచిపోయింది.

"ఏ మయ్యింది?"

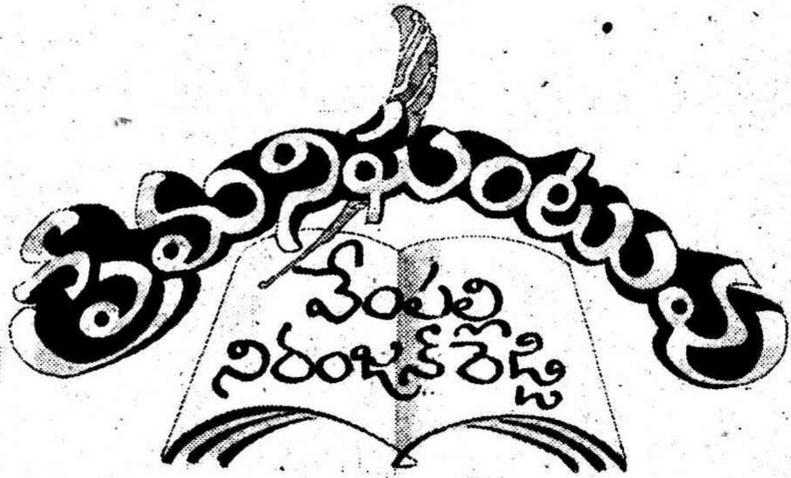
ఆమె మాట్లాడలేదు,

కొంచెం సరీక్షగా వీరాస్వామిని చూసి "పోయాడుగా ఇవ్వడేనా?" అన్నాడు వాడు అశ్రద్ధగా.

"లేదు మద్దాస్తం"

"అన్నా? అప్పటినించీ ఎవరితో చెప్పలేదే?"

సామ్రాజ్యం మళ్ళీ యేడుస్తోంది.

త్వరలో కొత్త సీరియల్ ప్రారంభం

"శవాన్ని పక్కనపెట్టుకుని ఇప్పటిదాకా తగలేయ్యకుండా కూర్చున్నావా? ఎవరురావాలి? కూతురెక్కడుందో తెలియదా?" మళ్ళీ అన్నాడు.

అప్పటికి సామ్రాజ్యం వోరు పెగుల్చుకుంది.

"తగలేయ్యటానికి సరిపోయే డబ్బులేవు. నాలు గొందలయినా కావాలి. బేరం గూడ సరిలేదు. రొండొందలే వున్నాయి. అందుకే బేరంకోసం ఈ శవాన్ని పక్కన పెట్టుకున్నాను యాడవాలనివున్నా, ఉంకో రొండొందలు మప్పిస్తే రొండ్రోజాల్లో బేరం వచ్చాక బాకీ తీరుతాను" అన్నది.

"రొండొందలా?" నసిగాడు.

"రొండొందలే, నాకడుపుక్కాదుగా, శవాన్ని తగలేయ్యటానికి. నీకు వువ్వం వుంటుంది." అన్నది యేడుస్తూనే.

"రొండొందలు ఇవ్వగల్గు అవ్వగా కాదు కానీ, ముందుగా నీకోమాట చెప్పాలి"

ఏమిటన్నట్టు చూసింది సామ్రాజ్యం.

"నీ మీద నాకు మనసుంది. నీ కూతురు నివ్వదిలిపోయింది. నీ ఆవిటి మొగుడు గాల్లో కలిసిపోయాడూ? ఇవ్వడు మవ్వ ఒంటరి దానిని. తోడులేకుండా ఈ లోకంలో బతకలేవని నీకూ తెలుసు, మవ్వ నా దానివిగా వుంటానంటే నీకు

పై యెత్తున వేసుంటాను. సరేనా?" అన్నాడు వాడు.

సామ్రాజ్యం లాంతరు వెలుతురులో ఆ గారెల బండివాడి కళ్ళలోకి చూసింది. వాడికళ్ళనిండా ఆశ, కోరిక మాత్రమే ఆమెకు కనిపించాయి. తన స్థితిమీద జాలిమాత్రం కనపడలేదు.

ఆ తర్వాత మొగుడి శవాన్ని చూసింది.

ధ్యానంలో వున్నమునిలాగా కట్టిలకోసం ఎదురు చూస్తున్న వీరాస్వామి కనిపించాడు. కుంటకుర్చీలో నీలుక్కుని ఒదిగిపోయి ఒక్క నిమిషం తర్వాత "సరే రొండొందలా ఇవ్వు" అన్నది సామ్రాజ్యం ముంచుకొస్తున్న దుఃఖాన్ని ఆపుకుంటూ.

వాడి మొహం ఆశ తీరుతున్న కాంతితో నిండిపోయింది.

జేబులో చెయ్యిపెట్టి డబ్బు బయటకు తీశాడు. ఇక మొగుడిని తగలేయ్యటానికి అవసరమైన బేరంతో పనిలేదు కాబట్టి అప్పటికి తీరిక దొరికిన సామ్రాజ్యం మొగుడి శవం మీదవడి తనివితీరా, గుండెలో బాధతీరిపోయేలా యేడుస్తోంది.

డబ్బు లెక్కపెడుతూనే 'ఇవార బేరం బాగానే వుంది' అనుకుంటున్నాడు గారెల బండి వాడు.

24-3-95 బంధుత్వం నచ్చిన వారు వారు